

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kolmas koda)

16. detsember 2020*

Euroopa Liidu kaubamärk – Vastulausemenetlus – Euroopa Liidu sõnamärgi Canoleum taotlus – Varasem rahvusvaheline sõnamärk MARMOLEUM – Suhteline keeldumispõhjus – Kaebuse aluste kohta kirjaliku selgituse hilinenult esitamine – Apellatsioonikojale esitatud kaebuse vastuvõetamatus – Tähtaja ennistamise taotlus – Hagejat esindava advokaadi ootamatu haigestumine – Hoolsuskohustus – Advokaadi ausõnalise ütluse tõenduslik tähtsus

Kohtuasjas T-3/20,

Forbo Financial Services AG, asukoht Baar (Šveits), esindaja: advokaat S. Fröhlich,

hageja,

versus

Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Amet (EUIPO), esindaja: M. Fischer,

kostja,

teine pool EUIPO apellatsioonikoja menetluses oli

Windmüller GmbH, asukoht Augustdorf (Saksamaa),

mille ese on hagi EUIPO teise apellatsioonikoja 9. oktoobri 2019. aasta otsuse (asi R 773/2019-2) peale, mis käsitleb Forbo Financial Services'i ja Windmülleri vahelist vastulausemenetlust,

ÜLDKOHUS (kolmas koda),

koosseisus: koja president A. M. Collins (ettekandja), kohtunikud Z. Csehi ja G. De Baere,

kohtusekretär: E. Coulon,

arvestades hagiavaldust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 3. jaanuaril 2020,

arvestades kostja vastust, mis saabus Üldkohtu kantseleisse 10. märtsil 2020,

arvestades asjaolu, et kolme nädala jooksul alates menetluse kirjaliku osa lõpetamisest teatamisest ei olnud pooled esitanud taotlust kohtuistungi määramiseks, ning olles Üldkohtu kodukorra artikli 106 lõike 3 alusel otsustanud teha otsuse ilma menetluse suulise osata,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: saksa.

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Windmöller Flooring Products WFP GmbH, kes on Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) apellatsioonikoja menetluse teise poole Windmöller GmbH õiguseellane, esitas 17. mail 2017 EUIPO-le nõukogu 26. veebruari 2009. aasta määruse (EÜ) nr 207/2009 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2009, L 78, lk 1) muudetud versiooni (asendatud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 14. juuni 2017. aasta määrusega (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta (ELT 2017, L 154, lk 1)) alusel ELi kaubamärgi registreerimise taotluse.
- 2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnamärk Canoleum.
- 3 Kaubad, mille jaoks kaubamärgi registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 19 ja 27.
- 4 Kaubamärgitaotlus avaldati 30. juuni 2017. aasta väljaandes *Bulletin des marques de l'Union européenne* 2017/122.
- 5 Hageja Forbo Financial Services AG esitas 27. septembril 2017 määruse nr 207/2009 artikli 41 (nüüd määruse 2017/1001 artikkel 46) alusel taotletava kaubamärgi registreerimisele eespool punktis 3 nimetatud kaupade osas vastulause.
- 6 Vastulause põhines sõnamärgi MARMOLEUM 11. septembri 1997. aasta rahvusvahelisel registreeringul nr 683531 klassidesse 19 ja 27 kuuluvate kaupade jaoks; sellele registreeringule on antud kaitse Euroopa Liidus ja teatavates liidu liikmesriikides.
- 7 Vastulause tugines määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punktis b (nüüd määruse 2017/1001 artikli 8 lõike 1 punkt b) sätestatud põhjusele.
- 8 Vastulausete osakonna 12. veebruari 2019. aasta otsusega, mis tehti teatavaks samal päeval, lükati vastulause tagasi sisuliselt põhjendusel, et asjaomase avalikkuse seisukohalt puudub vastandatud kaubamärkide segijamise tõenäosus määruse nr 207/2009 artikli 8 lõike 1 punkti b tähenduses.
- 9 Hageja esitas 9. aprillil 2019 määruse 2017/1001 artiklite 66–71 alusel EUIPO-le vastulausete osakonna otsuse peale kaebuse.
- 10 Hageja esitas aga kirjaliku selgituse kaebuse aluste kohta alles 26. juunil 2019, see tähendab pärast seda, kui määruse 2017/1001 artikli 68 lõike 1 viimases lauses ette nähtud tähtaeg oli 2019. aasta 12. juuni keskööl möödunud. Hageja oli sellele menetluskomandile lisanud nimetatud määruse artiklil 104 põhineva tähtaja ennistamise taotluse, milles ta sisuliselt väitis, et EUIPO menetluses tema toimikuga tegelenud advokaat (edaspidi „esialgne advokaat“) ei saanud seda dokumenti esitada ettenähtud tähtaja jooksul raske haigestumise tõttu, mis oli teda tabanud ootamatult. Selle väite toetuseks esitas ta kaks ausõnalist ütlust, millest ühe oli andnud mainitud advokaat ja teise tema abikaasa.
- 11 EUIPO teise apellatsioonikoja 9. oktoobri 2019. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus“) tunnistati tähtaja ennistamise taotlus vastuvõetavaks, ent jäeti põhjendamatus tõttu rahuldamata. Apellatsioonikoda leidis sisuliselt, et esialgne advokaat „ei tõendanud piisavalt seda, et ta oli asjaolude kohaselt piisava hoolega võtnud kõik meetmed“ (vaidlustatud otsuse punkt 16).

- 12 Konkreetselt tõdes apellatsioonikoda esiteks – olles enne möönnud, et ootamatu haigestumine võib olla selline ettenägematu põhjus, mis õigustab tähtaja ennistamist (vaidlustatud otsuse punkt 18) –, et esialgne advokaat ei esitanud piisavaid tõendeid oma väite toetuseks, kuivõrd tema enda ja tema abikaasa ausõnalisel ütlusel on üksnes piiratud tõenduslik tähtsus (vaidlustatud otsuse punkt 19) Apellatsioonikoda heitis sellele advokaadile ette täpsemalt seda, et ta ei esitanud arstitõendit (vaidlustatud otsuse punktid 19 ja 20). Seoses sellega märkis apellatsioonikoda, et ootamatu haigestumine võib olla ettenägematu põhjus üksnes siis, kui tegemist on niivõrd raske haigestumisega, et see takistab huvitatud isikul meetmete võtmist tähtajast kinnipidamiseks nt teavitades asjaomases advokaadibüroos mõnd kolleegi. Ent sellisel juhul „on alus eeldada, et põhimõtteliselt on vaja meditsiinilist sekkumist“ (vaidlustatud otsuse punkt 20)
- 13 Teiseks heitis apellatsioonikoda esialgsele advokaadile ette, et ta ei tõendanud piisaval määral seda, et „tal ei olnud samuti võimalik paluda oma abikaasal helistada [asjaomase advokaadibüroo mõnele kolleegile] ja paluda allkirjastada ja saata ära kirjalik selgitus kaebuse aluste kohta“ (vaidlustatud otsuse punkt 21).
- 14 Kolmandaks märkis apellatsioonikoda, et puuduvad tõendid selle kohta, et 12. juunil 2019 ei olnud asjaomases advokaadibüroos kohal ühtki kolleegi, kes oleks esialgse advokaadi asemel saanud allkirjastada ja ära saata kirjaliku selgituse kaebuse aluste kohta (vaidlustatud otsuse punkt 22).
- 15 Neljandaks leidis apellatsioonikoda, et piisavalt tõendamata on see, et 12. juunil 2019 oli kirjalik selgitus kaebuse aluste kohta juba valmis ja hageja poolt heaks kiidetud ning et seega tingis väidetud haigestumine tõepoolest tähtaja möödalaskmise (vaidlustatud otsuse punktid 23–25).
- 16 Seega jättis apellatsioonikoda komisjoni 5. märtsi 2018. aasta delegeeritud määruse (EL) 2018/625, millega täiendatakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) 2017/1001 Euroopa Liidu kaubamärgi kohta ning tunnistatakse kehtetuks delegeeritud määrus (EL) 2017/1430 (ELT 2018, L 104, lk 1), artikli 23 lõike 1 punkti d alusel kaebuse rahuldamata.

Poolte nõuded

- 17 Hageja palub Üldkohtul:
- tühistada vaidlustatud otsus;
  - mõista kohtukulud välja EUIPO-lt;
- 18 EUIPO palub Üldkohtul:
- jätta hagi rahuldamata;
  - mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

- 19 Hageja esitab ühe väite, mille kohaselt on rikutud määruse 2017/1001 artiklit 104 koostoimes selle määruse artikli 97 lõike 1 punktiga f.
- 20 Hageja väidab sisuliselt, et esialgsel advokaadil oli võimatu esitada kirjalikku selgitust kaebuse aluste kohta ettenähtud tähtaja jooksul sellise raske haigestumise tõttu, millega kaasnesid ägeda toidumürgituse sümptomid ja mis tabas teda ootamatult, kuigi ta võttis asjaolude kohaselt piisava hoolsusega kõik meetmed. Ta väidab, et tema poolt käesolevas asjas esitatud tõendid on piisavad, et

õigustada tema asjas tähtaja ennistamist, ning leiab, et apellatsioonikoda kohaldas vaidlustatud otsuses asjaomaste faktiliste asjaolude tõendamise suhtes liiga rangeid kriteeriume. Konkreetselt heidab hageja apellatsioonikojale ette seda, et viimane ei arvestanud piisavalt juhtumi asjaoludega ning lükkas „kogumis“ tagasi tema poolt esitatud ausõnalised avaldused.

- 21 Esiteks esitas hageja enda väitel mitu argumenti, tõendamaks, et esialgne advokaat võttis asjaolude kohaselt piisava hoolsusega kõik meetmed.
- 22 Seoses sellega väidab hageja esiteks, et esialgne advokaat on spetsialiseerunud kaubamärgiõigusele ning omab selles valdkonnas enam kui 20 aasta pikkust erialast kogemust. Hageja väidab samuti, et advokaadibüroos, kus ta töötab, on piisavalt usaldusväärne tähtaegade järelevalve- ja seiresüsteem. Ta selgitab üksikasjalikult sellega seoses kasutusele võetud eri menetlusi ja meetmeid.
- 23 Teiseks kirjeldab hageja esialgse advokaadi ja tema abikaasa ausõnalistele ütlustele viidates neid asjaolusid, mis olid kaebuse aluste kohta kirjaliku selgituse esitamiseks ette nähtud tähtaja möödalaskmise taustal. Tema sõnul oli 12. juunil 2019 möödunud tähtaeg nõuetekohaselt kantud nii elektrooniliselt kui kirjalikult peetavasse kalendrisse, mida see advokaadibüroo kasutas tähtaegade haldamisel, ja et juba enne seda kuupäeva oli see menetlusdokument valmis ning see oli edastatud hagejat Šveitsis esindavatele advokaatidele ning hageja ise oli selle heaks kiitnud. Hageja märkis, et ainsad sel kuupäeval tööl olnud advokaadibüroo kaubamärgiosakonna töötajad olid esialgne advokaat ja kaubamärkidega tegelev töötaja, samal ajal kui teised sellesse osakonda kuuluvad advokaadid olid kas puhkusel või viibisid ametialastel kohtumistel väljaspool bürood. Hommikul oli esialgne advokaat palunud sellel töötajal valmistada ette kirjalik selgitus kaebuse aluste kohta koos lisadega ja lisade loeteluga ning esitada see talle allkirjastamiseks. Vahetult pärast seda osales ta mitmel telefoni teel peetud läbirääkimisel ning seejärel lõunatas suhteliselt hilja asjaomase büroo lähedal asuvas restoranis. Enne seda, kui kõnealune töötaja valmistus tööpäeva lõpus kella 17 paiku büroost lahkuma, päris ta esialgu advokaadilt selle menetlusdokumendi järele ja viimane vastas, et ta allkirjastab selle ja saadab ise EUIPO-le. Kella 18.30 paiku haigestus esialgne advokaat ootamatult, mistõttu ta ei saanud sellele dokumendile alla kirjutada ja seda EUIPO-le saata ega suutnud tal tekkinud sümptomite tõsiduse tõttu isegi mõelda selle peale, et teha nende ülesannete täitmine ülesandeks kolmandale isikule. Järgmisel päeval, 13. juunil 2019 sai ta aru, et ei olnud kirjalikku selgitust kaebuste aluste kohta EUIPO-le saatnud.
- 24 Teiseks, seoses eespool punktis 23 esitatud asjaolude toetuseks esitatud tõenditega, heidab hageja apellatsioonikojale ette kahe ausõnalise ütluse „kogumis“ tagasilükkamist, see tähendab nende sisu piisavalt igakülgsest hindamata jätmist, ilma et apellatsioonikoda oleks sõnastanud üldse mingit seisukohta küsimuses, mil määral üksikasjalik, mõistlik ja üldiselt usaldusväärne oli nende ütluste sisu, ja ilma et ta oleks piisavalt arvestanud käesoleva juhtumi asjaoludega. Lisaks kinnitas hageja, et puuduvad mis tahes muud sellised tõendid, mis kinnitaksid ausõnaliste ütluste sisu ja mida oleks käesolevas asjas mõistlik nõuda. Konkreetsemalt märgib hageja, et arstitõendit ei saanud esitada, kuna esialgne advokaat ei saanud tal tekkinud sümptomite tõttu pöörduda arsti poole, kui ta haigestus ootamatult. Tema sõnul ei saanud sellist tõendit hankida ka järgmisel päeval, kuna ükski arst ei saa anda tõendit eelmise päeval haigestumise kohta. Ta lisas, et asjaomane advokaat ei pidanud vajalikuks pöörduda arsti poole järgmisel päeval, kuna haiguse sümptomid olid juba leevenenud.
- 25 Mis puutub esialgse advokaadi abikaasa ausõnalist ütlust, siis ei nõustu hageja vaidlustatud otsuse punktis 19 oleva apellatsioonikoja sedastusega, et selle ütluse tõenduslik tähtsus on vähene, kuna abikaasa ei ole „erapooletu kolmas isik“. Hageja väitel ei saa järeldada, et abikaasal on iseenesest isiklik huvi oma kaasa tööelu küsimuste suhtes, ja ta rõhutab, et asjaomane ütlus on ausõnaline ütlus määruse 2017/1001 artikli 97 lõike 1 punkti f tähenduses.

- 26 Hageja ei nõustu ka sellega, et haigus ei saa olla selline erakorraline asjaolu, mille tõttu võib tähtaja ennistamise taotluse rahuldada üksnes siis, kui seda haigust on ravitud. Tema sõnul ei ole ravivajadus nimelt üheselt objektiivne asjaolu, mille kohta on lihtne tõendeid esitada. Mõned inimesed ei pöördu isegi tõsiste sümptomite korral arsti poole mitmesugustel põhjustel, nagu kõrge valutaluvus või arstihirm.
- 27 Vastuseks apellatsioonikoja tõdemusele, et esialgne advokaat ei esitanud piisavaid tõendeid selle kohta, et tal ei olnud ka võimalik paluda oma abikaasal teha telefonikõne mõnele kolleegile asjaomast advokaadibüroost ja paluda viimasel allkirjastada kirjalik selgitus kaebuse aluste kohta esialgse advokaadi eest, väidab hageja, et seda asjaolu saab tõendada üksnes käesoleval juhul esitatud ausõnaliste ütlustega.
- 28 Lisaks on hageja seisukohal, et küsimus, kas esialgse advokaadi haigestumise ilmnemise hetkel oli mõnel kolleegil asjaomast advokaadibüroost võimalik allkirjastada ja saata ära kirjalik selgitus kaebuse aluste kohta esialgse advokaadi eest, on „puhtalt hüpoteetiline“ ega puutu asjasse. Ta väidab, et oma füüsilise seisundi tõttu ei olnud esialgne advokaat võimeline kedagi teavitama.
- 29 Lõpetuseks ei nõustu hageja apellatsioonikoja järeldusega, et ei ole tõendatud, et tegelikult oli tähtaja möödalaskmise põhjus esialgse advokaadi haigestumine. Ta väidab, et vastupidi sellele, mida annab mõista apellatsioonikoda, oli kirjalik selgitus kaebuse aluste kohta valmis ja see oli vaja üksnes allkirjastada. Tema arvates puudub alus kahelda asjaomase advokaadi sellekohase ausõnalise ütluse sisus ning ta lisab, et ei saa nõuda, nagu apellatsioonikoda seda tegi vaidlustatud otsuse punktis 25, et ta esitaks enda kirjavahetuse hagejat Šveitsis esindavate advokaatidega, kuna tegemist on advokaatide vahelise konfidentsiaalse kirjavahetusega. Igal juhul oli esialgsel advokaadil kell 18.30 haigestumise ilmnedes veel ligi kuus tundi aega tähtaja möödumiseni, mille jooksul ta oleks saanud asjaomase menetluskohast koostada ja ära saata. Teise võimalusena esitab hageja asjaomase advokaadibüroo kirjavahetuse hagejat Šveitsis esindavate advokaatidega, millest nähtub, et viimased kiitsid kirjaliku selgituse kaebuse aluste kohta heaks 3. juunil 2019.
- 30 Kolmandaks väidab hageja, et tähtaja ennistamise ülejäänud tingimused on täidetud. Seoses sellega toob ta välja, et kirjaliku selgituse kaebuste aluste kohta esitamiseks ette nähtud tähtaega saab ennistada. Ta täpsustab, et selle menetluskohast esitamise tähtaja ennistamata jätmise otsene tagajärg oli, et ta kaotas õiguse esitada kaebus, mis lükati delegeeritud määruse 2018/625 artikli 23 lõike 1 punkti d alusel vastuvõetamatuna tagasi. Teiseks kinnitab hageja, et vastavalt määruse 2017/1001 artikli 104 lõikele 2 tuleb tähtaja ennistamise taotlus esitada kirjalikult kahe kuu jooksul alates tähtaja möödalaskmise põhjuse äralangemisest, milleks oli 13. juunil 2019 selle menetluskohast saatmata jäämisest teada saamine. Tegemata toiming – käesoleval juhul kaebuse aluste kohta kirjaliku selgituse esitamine – oleks tulnud teha sama tähtaja jooksul. Kolmandaks märgib hageja, et tähtaja ennistamise taotlus on põhjendatud ja tähtaja ennistamise lõiv oli tasutud vastavalt 25. juuni 2019. aasta maksekorraldusele, mille kuller toimetas EUIPO-le kätte 26. juunil 2019. Neljandaks ei ole hageja väitel kohaldatavad määruse 2017/1001 artikli 104 lõikes 5 sätestatud välistamise alused.
- 31 EUIPO vaidleb hageja argumentidele vastu. Ta väidab, et jättes tähtaja ennistamise taotluse rahuldamata ja tunnistades seetõttu kaebuse vastuvõetamatuks, ei rikkunud apellatsioonikoda õigusnormi.
- 32 EUIPO sõnul saab ootamatu haigestumine ainult erandjuhul olla selline ettenägematu asjaolu, mis võib õigustada tähtaja ennistamist, sest ettevõtja peab üldiselt korraldama oma tegevuse nii, et haiguse korral asendamiseks on kavandatud lahendus. Ta nendib, et seda eeldust arvestades peavad tähtaja möödalaskmise tinginud asjaolud olema kirjeldatud erilise hoolsusega ja tõendatud ümberlukkamatute tõenditega. Ent käesolevas asjas piirdus hageja kahe ausõnalise ütluse esitamisega, millest ühe on pealegi andnud asjaomane isik ise ja teise tema abikaasa.

- 33 EUIPO ei nõustu väitega, et apellatsioonikoda lükkas üldistades tagasi esialgse advokaadi ausõnalise ütluse või seadis kahtluse alla selle usaldusväarsuse. Apellatsioonikoda üksnes tõdes, et väljakujunenud kohtupraktika kohaselt saab ütlusel, võttes arvesse selle ütluse andja ilmset isiklikku huvi tähtaja ennistamise taotluse edukuse vastu, olla vaid piiratud tõenduslik tähtsus ja seda peavad toetama täiendavad tõendid. Sama kehtib ka seoses selle advokaadi abikaasa ausõnalise ütlusega, kes ei ole ilmselgelt erapooletu kolmas isik.
- 34 EUIPO leiab, et selliseid täiendavaid tõendeid oleks olnud lihtne esitada.
- 35 Samuti saanuks hageja esitada arstitõendi. Arvestades nende sümptomite kirjeldust, mille all esialgne advokaat kannatas, oleks ta pidanud otsekohe minema esmaabi saama selle asemel, et „pöördu[da] suurte pingutuste hinnaga taksoga koju“, nagu nähtub tema ausõnalisest ütlusest. EUIPO möönab, et see advokaat võis täiesti vabalt jätta arsti poole pöördumata, kuid leiab, et ta oleks pidanud sellisel juhul esitama arstitõendiga samasuguse tõendusliku tähtsusega tõendi, millest nähtuks objektiivselt väidetava haigestumise raskus.
- 36 Viidates väidetavate sümptomite ägedusele, tõrjub EUIPO ebarealistlikuna hageja kinnituse, et järgmisel päeval ei oleks arst saanud tuvastada esialgse advokaadi väidetud haigestumist.
- 37 Samuti väidab EUIPO, et esialgsel advokaadil olnud hõlbus tõendada oma väidet, et tähtaja möödumise kuupäeva õhtul ei olnud advokaadibüroos kohal ühtki advokaati ja eelkõige asjaomase büroo kaubamärgiõiguse osakonna advokaati, esitades ütluse, milles need advokaadid kinnitavad, et nad ei olnud kõnealusel ajal tegelikult büroos. Ta ei nõustu, et see küsimus on puhtalt hüpoteetiline.
- 38 Samuti oleks EUIPO sõnul apellatsioonikoja menetluses olnud hõlbus tõendada väidet, et kirjalik selgitus kaebuse aluste kohta oli valmis ja selle olid heaks kiitnud hagejat Šveitsis esindavad advokaadid, esitades nende ja esialgse advokaadi vahelise kirjavahetuse, muutes vajaduse korral loetamatuks konfidentsiaalsed lõigud. Asjaolu, et esimest korda alles Üldkohtule esitatud kirjavahetus paistab kinnitavat, et asjaomase menetlusedokumendi kiitsid hagejat Šveitsis esindavad advokaadid heaks 3. juunil 2019, ei muuda midagi selle tõsiasja osas, et apellatsioonikojal ei olnud võimalust selle tõendiga tutvuda.
- 39 EUIPO lisab, et isegi kui eeldada, et kaebuse aluste kohta kirjaliku selgituse hilinenult esitamisega seotud asjaolud, millele tugineb hageja, on piisavalt tõendatud, on endiselt tegemist hoolsuse puudumisega, mida heitis ette apellatsioonikoda. EUIPO on seisukohal, et advokaadibüroo kasutatavas tähtaegade järelevalve- ja seiresüsteemis peab olema arvestatud selliste sündmustega ja tähtaegade järgimine peab siseses töökorralduses olema tagatud organisatsiooniliste meetmete abil. Käesoleval juhul ei olnud enam büroo töökorraldus tagatud hiljemalt sel hetkel, kui esialgne advokaat avastas, et on tähtaja möödumise kuupäeval ainsana büroos.
- 40 Lõpetuseks leiab EUIPO, et hoolsuskohutusega ei ole kooskõlas see, et ilmse põhjusega viivitati kaebuse aluste kohta kirjaliku selgituse esitamisega tähtaja möödumise päeva kella 18.30-ni, vaatamata sellele, et see menetlusedokument oli valmis juba selle päeva hommikul. Samuti on tema arvates seletamatu tõik, et seda menetlusedokumenti ei esitatud järgmisel päeval, vaid alles kaks nädalat pärast tähtaja möödumist.
- 41 Vastavalt määruse 2017/1001 artikli 68 lõike 1 viimasele lausele tuleb kirjalik selgitus kaebuse aluste kohta esitada nelja kuu jooksul alates edasikaevatava otsuse teatavaks tegemise kuupäevast. Apellatsioonikoda lükkas kaebuse delegeritud määruse 2018/625 artikli 23 lõike 1 punkti d alusel vastuvõetamatuna tagasi, kuna seda menetlusedokumenti ei esitatud selle tähtaja jooksul.

- 42 Käesoleval juhul nähtub toimikust, et poolte vahel ei ole erimeelsust selles, et vastulausete osakond tegi otsuse 12. veebruaril 2019 ja et pärast seda, kui hageja oli esitanud kaebuse 9. aprillil 2019, esitas viimane kirjaliku selgituse kaebuse aluste kohta 26. juunil 2019, see tähendab kaks nädalat pärast eespool punktis 41 nimetatud tähtaja möödumist 2019. aasta 12. juuni keskööl.
- 43 Määruse 2017/1001 artiklis 104 „Tähtaja ennistamine“ on nimelt sätestatud:
- „1. ELi kaubamärgi taotleja või omaniku või muu ametis menetletava asja osalise puhul, kellel kõikidest asjaolude kohaselt piisava hoolsusega võetud meetmetest hoolimata ei ole olnud võimalik ameti määratud tähtajast kinni pidada, võib tema taotluse korral tähtaja ennistada, kui tähtaja möödalaskmine toob käesoleva määruse sätetest tulenevalt vahetult kaasa õiguste või õiguskaitsevahendite kaotamise.
- 2 Taotlus tuleb esitada kirjalikult kahe kuu jooksul alates tähtaja möödalaskmise põhjuse äralangemisest. Tegemata jäetud toiming tuleb sooritada selle aja jooksul. Taotluse võib esitada mööda lastud tähtaja möödumisele järgneva aasta jooksul. Kui on jäetud esitamata pikendamistaotlus või pikendamise eest on lõiv tasumata, arvatakse nimetatud üheaastasest tähtajast maha artikli 53 lõike 3 kolmandas lauses sätestatud kuuekuuline ajavahemik.
3. Taotluses tuleb näidata alused ning faktid, millel see põhineb. Taotlust ei loeta esitatuks enne, kui õiguste taastamise lõiv on tasutud.
4. Taotluse kohta teeb otsuse talitus, kelle pädevuses on teha otsus sooritamata jäetud toimingu kohta.
- 5 Käesolevat artiklit ei kohaldata käesoleva artikli lõikes 2, artikli 46 lõigetes 1 ja 3 ning artiklis 105 osutatud tähtaegade suhtes.“
- 44 Toimikust selgub, et poolte vahel on üksmeel selles, et eespool 43 nimetatud tähtaja ennistamise tingimustest ei lugenud apellatsioonikoda täidetuks vaid üht, nimelt tingimust, et pool peab olema võtnud asjaolude kohaselt piisava hoolsusega kõik meetmeid.
- 45 Vastavalt määruse 2017/1001 artikli 104 lõikele 1 lasub hoolsuskohustus eelkõige ELi kaubamärgi taotlejal või omanikul või muul EUIPO menetluse osalisel. Kui need isikud kasutavad esindajat, siis on sellel esindajal samasugune hoolsuskohustus kui neil isikutel. Kuna esindaja tegutseb ELi kaubamärgi taotleja või omaniku või muu EUIPO menetluse osalise nimel ja huvides, siis tuleb tema tegevust pidada nende isikute tegevuseks (vt 5. aprilli 2017. aasta kohtuotsus *Renfe-Operadora vs. EUIPO (AVE)*, T-367/15, ei avaldata, EU:T:2017:255, punkt 25 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 46 Peale selle tuleb märkida, et kohtupraktika kohaselt nõuab väljend „kõik asjaolude kohaselt piisava hoolsusega võetud meetmed“ sellise tähtaegade järelevalve- ja seiresüsteemi kasutuselevõttu, mis üldiselt välistab nende tähtaegade tahtmatu järgimata jätmise. Sellest tuleneb, et tähtaja ennistamise taotluse saab rahuldada üksnes siis, kui tegemist on erandlike ning seega kogemuste põhjal ettenägematute sündmustega (28. juuni 2012. aasta kohtuotsus *Constellation Brands vs. Siseturu Ühtlustamise Amet (COOK'S)*, T-314/10, ei avaldata, EU:T:2012:329, punkt 19, ja 5. aprilli 2017. aasta kohtuotsus *AVE*, T-367/15, ei avaldata, EU:T:2017:255, punkt 26).
- 47 Lisaks olgu öeldud, et määruse 2017/1001 artikli 104 lõike 1 kohaldamise tingimusi tuleb tõlgendada kitsalt. Nimelt põhineb tähtaegade järgimine avalikul huvil ning tähtaja ennistamine pärast selle möödumist võib kahjustada õiguskindlust (vt selle kohta 16. juuni 2015. aasta kohtuotsus *H. P. Gauff Ingenieure vs. Siseturu Ühtlustamise Amet – Gauff (Gauff JBG Ingenieure)*, T-585/13, ei avaldata, EU:T:2015:386, punkt 25 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 48 Vaidlustatud otsuses ei ole apellatsioonikoda mingil moel kahtluse alla seadnud asjasse puutuva advokaadibüroo tähtaegade järelevalve- ja seiresüsteem kohasust ja usaldusväarsust. Seega on tulemusetu kostja vastuses esitatud EUIPO etteheide advokaadibüroole, et viimane ei ole sellise süsteemi raames ette näinud „töökorralduslikku garantiid“, mis taganuks tähtaja järgimise sellisel juhul nagu käesolevas asjas, kus ootamatu vahejuhtumi ohver avastas, et on tähtaja möödumise kuupäeval ainsana büroos (vt eespool punkt 39). Vaidlustatud otsus ei põhine sellisel väidetaval hoolsuse puudumisel.
- 49 Ka ei ole apellatsioonikoda vaidlustatud otsuses sedastanud, et hoolsuse puudumist kujutab endast asjaolu, et esialgne advokaat ei saatnud kirjalikku selgitust kaebuse aluste kohta ära enne tähtaja möödumise päeva kella 18.30, kuigi see menetluskohustus oli valmis juba hommikul, ning asjaolu, et ta esitas selle menetluskohustuse all kaks nädalat pärast tähtaja möödumist, mitte vahejuhtumile järgnenud päeval. Seega on samuti tulemusetu see, et EUIPO tugineb neile asjaoludele kostja vastuses.
- 50 Tegelikult lähtus apellatsioonikoda vaidlustatud otsuses täiesti õigesti eeldusest, et erandjuhul võib ootamatu haigestumine olla selline ettearvamatu asjaolu, mis õigustab tähtaja ennistamist (vt vaidlustatud otsuse punkt 18). Siiski leidis apellatsioonikoda sisuliselt, et hageja ei ole piisavalt tõendanud, et esialgse advokaadi väidetud haigestumine oli raske, ega ole igal juhul tõendanud seda, et kirjalik selgitus kaebuse aluste kohta oli kõnealuse haigestumise ajaks valmis ja heaks kiidetud. Täpsemalt oli apellatsioonikoda seisukohal, et selliste asjaolude tõendamiseks ei piisa hageja poolt tähtaja ennistamise taotluse toetuseks esitatud tõenditest, nimelt ausõnalistest ütlustest.
- 51 Seoses sellega tuleb märkida, et ausõnaline ütlus on vastuvõetav tõend määruse 2017/1001 artikli 97 lõike 1 punkti f tähenduses. Väljakujunenud kohtupraktika kohaselt tuleb dokumendi tõendusliku tähtsuse hindamiseks kindlaks teha, kas selles sisalduv teave on tõenäoline ja vastab tõele. Arvesse tuleb võtta eeskätt dokumendi allikat, selle koostamise asjaolusid, selle adressaati ja seda, kas dokumendi sisu arvestades saab seda pidada mõistlikuks ja usaldusväärseks (vt 8. mai 2017. aasta kohtuotsus *Les Éclaires vs. EUIPO – L'Éclairneur International (L'ECLAIREUR)*, T-680/15, ei avaldata, EU:T:2017:320, punkt 72 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 52 Lisaks olgu öeldud, et kuigi kohtupraktikast ja eeskätt 16. juuni 2015. aasta kohtuotsusest *Gauff JBG Ingenieure* (T-585/13, ei avaldata, EU:T:2015:386, punktid 28–31), millele apellatsioonikoda tugines vaidlustatud otsuse punktis 19, nähtub, et ütluse andja enda huvides antud ütlusel on piiratud tõenduslik tähtsus ja seda ütlust peavad toetama täiendavad tõendid, ei ole EUIPO üksustel siiski lubatud üldjuhul järeldada, et sellisel ütlusel iseenesest puudub üldse usaldusväarsus. Sellisele ütlusele – kas eraldi võetuna või koos teiste tõenditega – omistatav tõenduslik tähtsus sõltub nimelt eeskätt juhtumi asjaoludest.
- 53 Käesoleval juhul tuleb tõdeda, nagu hageja õigesti märgib, et apellatsioonikoda keeldus algusest peale lugemast mingilgi määral usaldusväärseks kahte kõne all olevat ausõnalist ütlust ja jättis tähelepanuta esialgse advokaadi vande all antud ütluses sisalduvad üksikasjalikud selgitused põhjusel, et viimane on isiklikult huvitatud tähtaja ennistamise taotluse edukusest, ning selle advokaadi abikaasa vande all antud ütluse põhjusel, et „isiklikku lähisuhet“ arvestades ei ole viimane „erapooletu kolmas isik“.
- 54 Nii toimides jättis apellatsioonikoda kohaselt arvestamata juhtumi asjaoludega.
- 55 Mis kõigepealt puutub esialgse advokaadi antud ütlusesse, siis eiras apellatsioonikoda asjaolu, et see advokaat on õigusvaldkonna spetsialist, kes peab oma ülesandeid täites järgima kutse-eeskrite reegleid ja moraalinorme, millega on tal eeskätt keelatud tahtlikult eksitada ametiasutusi ja eriti kohut. Lisaks saab tema suhtes juhul, kui ta ausõnalises ütluses esitab valeütlusi, kohaldada kriminaalkaristust ja peale selle ta kahjustab ta ka oma ametialast mainet ja annab põhjuse tõsiselt kahelda enda aususes.

- 56 Niisiis tuleb asuda seisukohale, et advokaadi poolt antud kirjalik ausõnaline ütlus on iseenesest kindel tõend selles kajastatud asjaolude kohta, tingimusel, et see on üheselt mõistetav, vastuoludeta ja sidus ning ükski faktiline asjaolu ei sea selle õigsust kahtluse alla.
- 57 Järgmiseks tuleb märkida, et apellatsioonikoda on jätnud arvestamata käesoleva aja keskmises oleva töigaga, et esialgse advokaadi väidetud tähtaja möödalaskestamise põhjuseks olnud sündmus leidis aset tema eraelus ja ta ise saab kõige paremini esitada teavet selle sündmuse ning eriti endal ilmnenu sümptomite ja tekkinud häirete kohta. Apellatsioonikoda keskendus ainult töigale – mis tõepoolest peab paika, kuid ei ole siiski eespool tõdetu ainus aspekt –, et hagejale võimaldatav tähtaja ennistamine on selle advokaadi isiklikes huvides, kuivõrd tema laskis mööda kaebuse aluste kohta kirjaliku selgituse esitamise tähtaja.
- 58 Lõpuks tuleb seoses esialgse advokaadi abikaasa ausõnalise ütlusega tõdeda, et kuigi neid ühendavat abielusuhet arvestades on nad „isiklikult lähedased“, oleks apellatsioonikoda pidanud arvestama sellega, et isikud, kes on sellise sündmuse nagu käesolevas asjas tunnistajad ja seega saavad tõendada sellega seotud faktilisi asjaolusid, on kõige sagedamini huvitatud isiku lähikondlased, nagu hageja on õigesti märkinud. Lisaks saab mainitud advokaadi abikaasa suhtes sama moodi kohaldada kriminaalkaristust, kui ta ausõnalises ütluses esitab valeütlusi.
- 59 Samuti jättis apellatsioonikoda arvestamata töigaga, et käesoleval juhul ei saanud mõistlikult nõuda kahe ausõnalise ütluse sisu kinnitavaid täiendavaid tõendeid või siis ei olnud sellised tõendid kättesaadavad. Seoses sellega tuleb tõdeda, nagu hageja oma hakis väga õigesti märkis, et käesolev asi puudutab üksikut õnnetusjuhtumina võetavat sündmust puudutatud isiku eraelus ning eristub seega olukordadest, mida on üldjuhul käsitletud ausõnaliste ütluste tõenduslikku tähtsust puudutavas kohtupraktikas, mille puhul on sellised ütlused antud, tõendamaks puhtalt objektiivseid ning isikliku aspektita asjaolusid, näiteks kaubamärgi tegelik kasutamine (12. märtsi 2020. aasta kohtuotsus *Maternus vs. EUIPO – adp Gauselmann (Jokers WILD Casino)*, T-321/19, ei avaldata, EU:T:2020:101, punktid 45 ja 46) või kaubamärgi eristusvõime omandamine kasutamise käigus (26. juuni 2018. aasta kohtuotsus *Jumbo Africa vs. EUIPO – ProSiebenSat.1 Licensing (JUMBO)*, T-78/17, ei avaldata, EU:T:2018:383, punktid 55 ja 56).
- 60 Niisiis ei saa nõuda, et esialgne advokaat pöörduks arsti poole samal õhtul, kui ta haigestub, ja seda, et ta hangiks selle juhtumi kohta arstitõendi. Arvestades kõnealuse haigestumise sümptomite laadi, on nimelt täiesti mõistetav, et esialgne advokaat eelistas naasta taksot kasutades otsekohe koju, nagu ta oma ausõnalises ütluses on selgitanud. Lisaks tuleb märkida, et kuna enamikul sellise haigestumise juhtudest taastub inimese tervis iseenesest küllaltki kiiresti, ilma et ravi vaja oleks, ei ole üllatav, et asjaomane advokaat ei pidanud vajalikuks minna hiljem arstlikule läbivaatusele.
- 61 Samuti tuleb nõustuda, et esialgsel advokaadil ilmnenu sümptomite ning eeskätt tema segasusseisundi tõttu ei suutnud ta anda mõnele kolleegile asjaomases advokaadibüroost ülesannet tema asemel allkirjastada ja saata ära selgitus kaebuse aluste kohta. Seega ei oma tähtsust see, kas selle advokaadi ootamatu haigestumise hetkel oli mõni tema kolleeg advokaadibüroos kohal või mitte.
- 62 Samal põhjusel ei ole sugugi üllatav, et esialgsel advokaadil ei olnud piisavalt keskendumisvõimet, et koju pöördununa paluda oma abikaasal võtta ühendust mõne kolleegiga asjaomases advokaadibüroost, et anda talle üle selle ülesande täitmine. Seda faktilist asjaolu saab tõendada üksnes käesoleval juhul kõne all olevate ausõnaliste ütlustega ning seega on tulemusetu apellatsioonikoja etteheide, et hageja ei ole esitanud täiendavaid tõendeid.
- 63 Lõpuks tuleb asuda seisukohale, et apellatsioonikoda ei saa hagejale ette heita ka seda, et ta ei esitanud haldusmenetluses tõendeid, mis kinnitaksid esialgse advokaadi ausõnalises ütluses sisalduvat kinnitust, et kõnealuse tähtaja möödumise päevaks oli kirjalik selgitus kaebuse aluste kohta juba valmis ja kinnitatud. Arvestades eespool punktis 55 esitatud kaalutlusi, ei olnud sellel advokaadil kui kogenu õigusvaldkonna spetsialistil mõistlikult võimalik ette näha, et apellatsioonikoda kahtleb sellisel määral

tema selgituste tõele vastavuses. Lisaks tuleb seoses sellega märkida, et selle advokaadi ning hagejat Šveitsis esindavate advokaatide vahelisest kirjavahetusest, mille hageja käesolevas menetluses esitas, nähtub, et kirjalik selgitus kaebuse aluste kohta oli tegelikult valmis 3. juunil 2019.

- 64 Kõigist eeltoodud kaalutlustest nähtub et, esitatud ainsa väitega tuleb nõustuda ning seega vaidlustatud otsus tühistada.

Kohtukulud

- 65 Vastavalt Üldkohtu kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna EUIPO on kohtuvaidluse kaotanud, tuleb vastavalt hageja nõudele kohtukulud temalt välja mõista.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kolmas koda)

otsustab:

- 1. Tühistada Euroopa Liidu Intellektuaalomandi Ameti (EUIPO) 9. oktoobri 2019. aasta otsus (asi R 773/2019-2).**
- 2. Mõista kohtukulud välja EUIPO-lt.**

Collins

Csehi

De Baere

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 16. detsembril 2020 Luxembourgis.

Allkirjad